

متن پرسش

سلام استاد گرامی، عمری است با مباحث شما انس دارم و بارها سعی کرده‌ام در مسیر اخلاق و سیر و سلوک قرار گیرم، بحمدالله چند سالی است توفیق نماز شب پیدا کرده‌ام لیکن دو مشکل جدی دارم. اول اینکه: هیچ حظی از نماز شب نمی‌برم و الان بصورت عادت برایم درآمده است چون در هنگام انجام این عبادت اصلا حال تمرکز ندارم و از طرفی هیچ لذتی هم نصیب نمی‌شود، گاهی شبها می‌خواهم نماز شب را ترک کنم و نخوانم ولی اینکار را هم نمی‌توانم انجام دهم چون در این فرصت شب اصلا خوابم نمی‌برد و فیزیولوژی بدنم عادت به بیداری حداقل نیم ساعت قبل از اذان صبح را دارد و به این صورت نماز شب می‌خوانم. دوم اینکه: با وجود گذشت ایام جوانی ام و قرار گرفتن در ایام میانسالی (حدود ۴۵ سال) متاسفانه مدتی است در گیر تمایلات نفسانی و یا بهتر بگویم مسایل شهوانی شده‌ام، الان به حالت پوچی رسیده‌ام از یک طرف نماز شب می‌خوانم و بقول معروف در متدینین سری در سرها در جامعه دارم و از طرفی امیالی که مناسب سنین جوانی است به من حمله کرده است، این تناقضات را چگونه برطرف کنم؟ گیر افتاده‌ام؟ به خودم نهیب می‌زنم که عمرت و عبادات بر باد رفته است، تقریباً همه کتابهای شما را خوانده و سخنرانی‌هایتان را گوش داده‌ام، جهت یاد گرفتن چیزی تقریباً کم ندارم، ولی مانده‌ام، اولاً دعایم کنید بصورت ویژه، ثانیاً با جمله‌ای قلب مرده‌ام را دوباره وعظی بفرمایید. ثالثاً نماز شب بی‌لذت را چه کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. نماز شب را با این نیت ادامه دهید که به صورت تکوینی، نوعی هماهنگی با روح حضرت محمد «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» برایتان به وجود می‌آید، هرچند ممکن است در این دنیا و در ساحتی که هستید آن را احساس نکنید، ولی با همان نیت هماهنگی با رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» آن را انجام دهید. ۲. این که گفته‌اند همسر انسان موجب عفت انسان می‌گردد، جهت همین موضوع میل جنسی است که در این موارد سراغ انسان می‌آید و پیامبر خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» می‌فرمایند هر آن چه در بقیه سراغ دارید، در همسر خودت هست. موفق باشید